

РЕШЕНИЕ

№ 1104

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 18.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **11072** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от КСО.

Образувано е по жалба на Ж. Л. Б. с ЕГН [ЕГН] против Решение с № 2153-21-203/01.11.2023 г. на Директора на ТП на НОИ- София - град, с което е отхвърлена жалба с вх. № 1012-21- 1026 /16.10.2023г. против разпореждане № 721007/75 от 21.09.2023г. на длъжностно лице по ПО при ТП НОИ София - град, с което на основание чл. 95, ал. 1, т. 6 от КСО е спряна лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

Жалбоподателят е останал недоволен от постановеното разпореждане и решение и излага съображения за незаконосъобразност на административния акт и иска да бъде отменен.

Ответникът чрез процесуалния си представител, изразява становище, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно и своевременно призована, не изпраща представител и не взема становище по същество.

Съдът, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

С Разпореждане № 721007/9 от 03. 02.2023г. / л.163/ на длъжностно лице по

ПО, на основание чл.96,ал. 1, т.5 от КСО е прекратена получавана от Ж. Л. Б. лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, считано от 02.12.2020г. при съобразяване с изтичане на определения с ЕР на ТЕЛК № 0898/18.09.2017г. срок на инвалидността и обстоятелството, че лицето не се е преосвидетелствало при условията на чл. 30, ал.3 от НПОС, също така е постановено добросъвестно получените суми от пенсионера за пенсия/добавка за чужда помощ, изплатена/и на основание § 20 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на НС от 13.03. 2020г., че не подлежат на възстановяване, съгласно чл. 114,ал.2 от КСО.

Жалбоподателят Ж. Б. е преосвидетелстван с ЕР № 91115/110 от 13.06.2023г. на ТЕЛК /л.165/ и е определен нов срок на инвалидността – до 01.06.2026г. В ЕР на ТЕЛК е отбелязано, че закъснението за преосвидетелстването не е “по вина“ на ТЕЛК. Цитираното ЕР от 13.06.2023г. на ТЕЛК е обжалвано пред НЕЛК.

С оглед последното обстоятелство, на основание чл.98,ал. 7 от КСО е постановено / с Разпореждане [ЕГН], л.172/ изплащане на пенсията в минимален размер от 13.06.2023г. - от датата, на която лицето се е явило пред ТЕЛК.

С ЕР № 90879/78 от 30.08.2023г. на НЕЛК / л. 173/, получено в ТП на НОИ София - град на 15.09.2023г. е отменено с ЕР № 91115/110 от 13.06.2023г. на ТЕЛК и медицинското досие е върнато на ТЕЛК за ново освидетелстване на лицето.

С оглед на това, на основание чл.95,ал. 1, т. 6 от КСО, с Разпореждане № 721007/75 от 21.09.2023г. / л. 175/ на длъжностното лице по "ПО" пенсията на жалб. Б. е спряна, считано от 15.09.2023г.

Недоволен от разпореждането за спиране, жалб. Б. е оспорил същото пред директора на ТП на НОИ София - град, който с решение № 2153-21-203/ 01.11.2023 г. е отхвърлил жалба с вх. № 1012-21- 1026 /16.10.2023г. против разпореждане № 721007/75 от 21.09.2023г., като неоснователна.

По делото са приети като писмени доказателствата документите, представени с административната преписка и допълнително представените от страните.

При така установеното от фактическа страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата:Жалбата е подадена в предвидения в чл. 118 КСО 14-дневен срок, като Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При преценката за законосъобразност на административния акт на основанията по чл. 146 от АПК, съдът счита, че решението и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентни органи, в надлежната форма, при спазване на процесуалните правила, при спазване на материалноправните разпоредби и при съобразяване с целта на закона. Оспореното Решение № 2153-21-203/ 01.11.2023 г., както и Разпореждане № 721007/75 от 21.09.2023г., отговарят в пълнота на изискванията на чл. 59 от АПК и съдържат всички изискуеми елементи съгласно нормата. Същите са в писмена форма, посочени са правните основания за издаването на акта, фактическите основания, посочено е длъжностното лице, органът който го издава.

Доводите на жалбоподателя, че незаконосъобразно е спряна личната му пенсия за ИОЗ са неоснователни. По силата на чл. 71 от Кодекса за социално осигуряване, лицата имат право на пенсия за инвалидност, когато са загубили напълно или

частично работоспособността си завинаги или за продължително време. Съгласно текста на чл. 72 от КСО, пенсия за инвалидност се определя на лица с 50 и над 50 на сто трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане. В чл. 73, ал. 2 от КСО е регламентиран срокът, за който се отпуска пенсия за инвалидност - такава се отпуска за срока на инвалидност.

От визираните норми е виден режимът на пенсиите за инвалидност - същите се отпускат при процент на трайно намалена работоспособност/ТНР/ от 50 и над 50 на сто и за срока на инвалидността. Същевременно, процентът на ТНР и срок на инвалидността се определят от органите на медицинската експертиза.

В хипотезата на обжалвано ЕР на ТЕЛК пред НЕЛК е приложима разпоредбата на чл. 98, ал. 7 от КСО - ако решението на ТЕЛК и НЕЛК е обжалвано от председателя на медицинската комисия или по реда на чл. 112 от Закона за здравето, до влизането в сила на решението на НЕЛК, съответно на съда по обжалваното решение на органите на медицинската експертиза, се отпуска, възобновява и възстановява пенсия за инвалидност в размер на социалната пенсия за старост. ЕР № 9 1115/110 от 13.06.2023г. на ТЕЛК е обжалвано пред НЕЛК по реда на Закона за здравето, като с разпореждане на длъжностно лице по ПО на основание чл. 98, ал. 7 от КСО е постановено изплащане на пенсията в минимален размер от 13.06.2023г.

Тъй като с ЕР № 90879/78 от 30.08.2023г. на НЕЛК е отменено с ЕР № 9 115/110 от 13.06.2023г. на ТЕЛК и медицинското досие е върнато на ТЕЛК за ново освидетелстване на лицето, с Разпореждане № 721007/75 от 21.09.2023г. на длъжностното лице по "ПО" пенсията на жалбоподателя Б. е спряна. Експертното решение на НЕЛК, понеже с него се отменя ЕР на ТЕЛК, включително и по отношение на определения процент на ТНР/ такъв процент след отмяната всъщност липсва/ се явява и обстоятелство по смисъла на чл. 95, ал. 1 т. 6 от КСО, което може да доведе до прекратяването на пенсията. В експертното решение на НЕЛК е записано - "за ЕМГ данни за увреда на тибиялни, фибуларни, десен феморален нерв /м. 06.23г./ без клинично потвърждение не се определя % ТНР" ; „синдромът на карпален тунел без оперативна интервенция не обуславя % ТНР".

Разпоредбата на чл. 95, ал. 1, т. 6 от КСО дава право на ръководителя на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на Националния осигурителен институт да постанови разпореждане за спиране изплащането на пенсията, когато са представени или се установят данни за обстоятелства, които могат да доведат до нейното прекратяване на основанията по чл. 96, ал. 1. Спирането на пенсията по чл. 95, ал. 1, т. 6 се извършва от датата на представяне или установяване на данните. Чл. 95, ал. 1, т. 6 от КСО, предвижда доказателство за обстоятелства, които могат да доведат до прекратяване на пенсията, а в настоящия казус с ЕР на НЕЛК е отменено ЕР на ТЕЛК, в това число и относно определения процент ТНР. В това отношение жалбоподателят, след отмяната на ЕР на ТЕЛК, няма определен процент ТНР, а по силата на чл. 72 от КСО, пенсия за инвалидност се определя / и изплаща/ на лица с 50 и над 50 на сто ТНР.

От друга страна, правата и законните интереси на жалбоподателя са защитени, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 97, ал. 1, т. 4 от КСО изплащането на пенсията се възобновява по инициатива на длъжностното лице по чл. 98, ал. 1, когато е отпаднало основанията за спиране по чл. 95, ал. 1, т. 6 /и 7/ и няма основание за прекратяване на пенсията, като изплащането се възобновява от датата на спирането.

Като счита жалбата за неоснователна, съдът намира, че същата следва да бъде

отхвърлена. С оглед изхода на делото и направеното изрично искане от страна на пълномощника на ответника по жалба за присъждане на направените разноси, ще следва жалбоподателя да бъде осъден да заплати на ответната страна сума в размер на 100, 00 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Ж. Л. Б. с ЕГН : [ЕГН], против Решение № 2153-21-203/ 01.11.2023 г. на Директора на ТП на НОИ София - град, с което е отхвърлена жалба с вх. № 1012-21- 1026 /16.10.2023г. против Разпореждане № 721007/75 от 21.09.2023г. на длъжностно лице по „ПО“ при ТП НОИ София - град, с което на основание чл. 95, ал. 1, т. 6 от КСО е спряна лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

ОСЪЖДА Ж. Л. Б., с ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ София - град сумата от 100, 00 лева, представляваща юрк.възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 119, във вр. с чл. 117, ал. 1, т. 2, б. Ж от КСО.

СЪДИЯ: